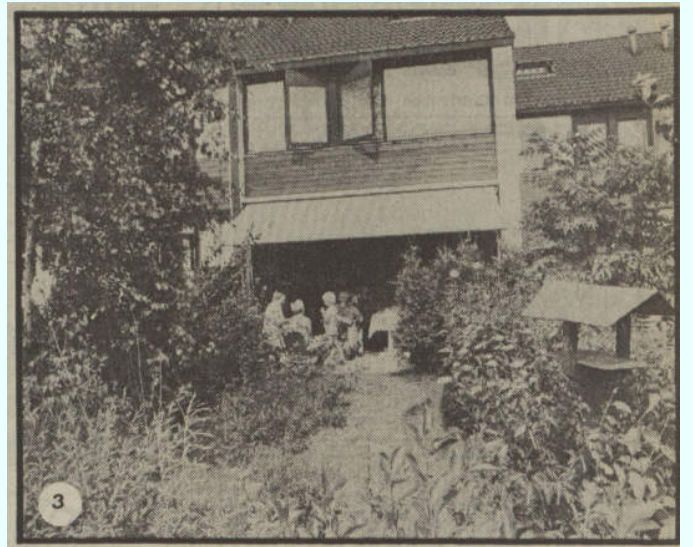
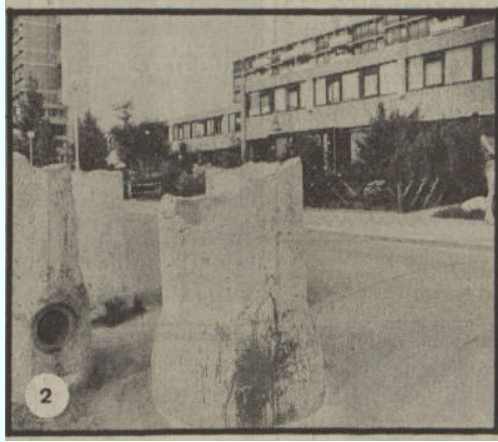

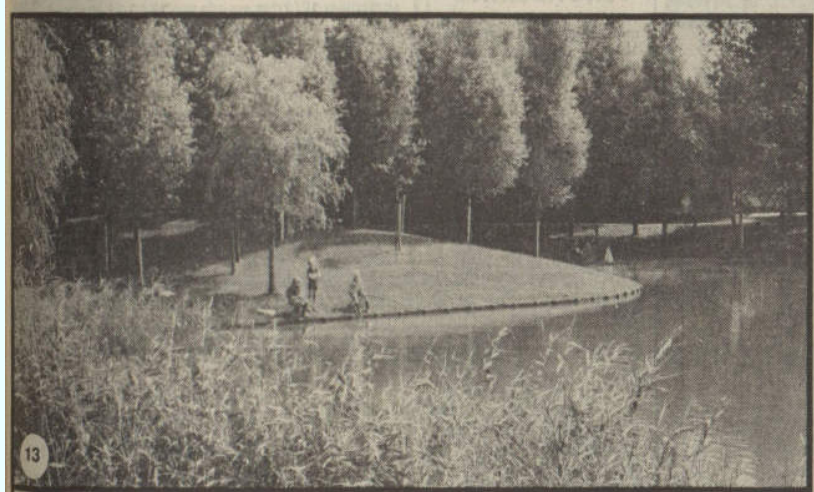
Derde blad.

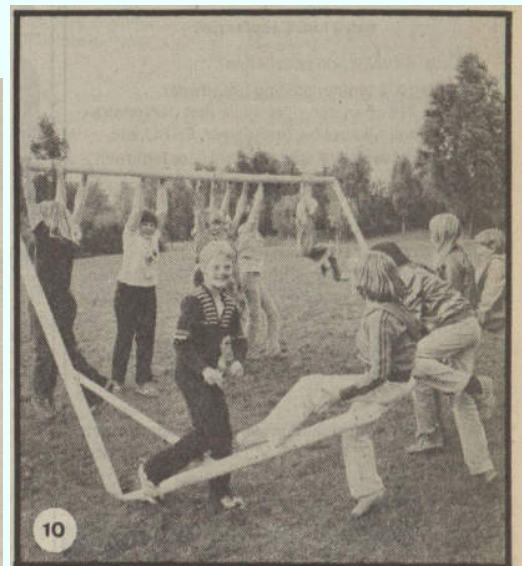
Stadse lens

Lewenburg

● Foto's:
Tom Vermeulen.

Lewenburg. Groen. Beton. Ruig. Een van de meest verguisde wijken in deze stad. Want er is wat op afgekankerd. Zo slechtvoornig. Niet gezellig. En zo ver van het centrum.
Hoe zit dat nu. Als je naar Lewenburg toegaat, grijzen de dreigend hoge flats je al van verre tegemoet. Dichterbij gekomen zie je inderdaad wel veel van die platte huizen met die kiezelbetonplaten. Er tussen af en toe de punt-daken van de „pre-fab“-woningen.
En dan maar wandelen. Per fiets gaat ook nog wel, want via de fietspaden kom je ook door de hele wijk, van pleintje naar pleintje. Maar doorgaand autoverkeer kan eigenlijk alleen maar via die ene grote route.
En dan verrast Lewenburg wel. Want die flats staan er echt nog wel degelijk en zijn ze ook nog steeds tien tot dertien verdiepingen hoog. Maar ze vallen niet meer op. Zijn soms nauwelijks te zien.
Lopend over een gewoon keurig wandelpaadje, daar bewust aangelegd door de plantsoendienst kom je in de buurt

van een vijver. In de loop van de tijden is door de dichte bebossing een paadje uitgesleten. Dat is dan maar semi-officieel gemaakt door er boomschors op te gooien. En dan lijkt het net of je door een stukje bos wandelt. Aan de waterkant zit een man te vissen. Dicht bij huis en toch helemaal buiten.
Inmiddels kan de Lewenburger ook terecht in het winkelcentrum dat weer een compleet andere bouwstijl heeft dan de rest van de wijk. En daarachter ligt een stukje Le Roy-gebied. Ruig. Maar toch lekker.
Vooral daar waar de bewoners hun tuinen in dat gebied hebben laten uitlopen. Op die manier inderdaad de tuin hebben vergroot, maar ook een heel bijzonder stukje wild plantsoen voor de andere buurtbewoners hebben gemaakt. Want afsluiten en omheinen is er niet bij.
De boerenkool staat er goed bij op de volkstuintjes die op verschillende plaatsen in het Le Roy-gebied zijn aangelegd. Op een andere plaats in zo'n gebiedje is weer een soort arena van biels gebouwd,

of is met afalsteen zomaar een muurtje bij een heuvel vol bomen gemetseld. En natuurlijk het wilgenbos niet te vergeten, waarin de Lewenborgse kinderen een zalig speelgebied met paadjes, hellingen en kuilen hebben gemaakt. Overigens erg aardig voor pa en ma ook.
Maar ook de meer gecultiveerde stukken, onder beheer van de gemeentelijke plantsoendienst zijn aantrekkelijk. Waar woeste bosschages met de meest uiteenlopende planten tussen de trapveldjes staan. De vele houten klim- en speeltoestellen in alle soorten vormen en maten. Het is allemaal de moeite van een uitvoerige wandeling waard.
Fietsend kom je er gemakkelijk genoeg. Best een leuk tochtje ook, als je „binnendoor“ via Oosterhoogbrug over de oude Stadsweg gaat. En zeker niet verder uit het centrum dan Vinkhuizen.
Ja, in Lewenburg is best te wonen. Het bevalt me er ook best.

Bij de foto's: 1. Een lekker ruig stukje Leroy-gebied contrasteert tegen een van de laatste flats in aanbouw. 2. Met wat fantasie en goede wil maken buurtbewoners zelf zo een snelheidsverlagende hindernis bij hun pleintje. En nog geinig ook. 3. Zalig volgegroeid tuintje. 4. Maar ook zij zijn zo begonnen... 5. Lewenburg, verstopt beton in 't groen. 6. De woonstraat x-hoog. 7. De boerenkool staat er lekker bij. 8. Zo'n lekker ingesleten paadje dat typisch is voor deze wijk. 9. Een van de vele speelobjecten voor de jongere kinderen. 10. Voor de iets oudere jeugd is er minder, maar die redt zich ook aardig met de verplaatsbare doelen... 11. Of op de paaltjes bij het winkelcentrum. Bij gebrek aan beter. 12. Groene wijk: zelfs de tegels houden de groei niet tegen. 12. Zomaar een hoekje. Rust dus.

BEN HIETBRINK